

ARGUS



de stem van sprakeloze wilde dieren



Inhoud

3

Voor onze donateurs. Dankwoord en nieuwjaarswens.

5

Harm Niesen. **Nekslag voor de natuur.** Boerenverstand en gebrek aan kennis van de natuur binnen het huidige kabinet beloven weinig goeds.

6

Ineke van den Abeele. **Iedere dag heeft zijn verwondering.** In memoriam voor onze cartoonist Frans Bijvank.

10

Harm Niesen. **Eindelijk beter nieuws over de dwergganzen van Noord-Holland.** Na veel getouwtrek over het beheer van het foerageergebied is er nu toch een compromis.

11

Pauline de Jong. **Natuur te grabbel gegoid.** Hoe het kabinet-Rutte de geldkraan dichtdraait en de natuur het kind van de rekening laat zijn.

16

Harm Niesen. **De huiskraaien van Hoek van Holland.** De hetze tegen volkomen onschuldige 'exoten' als de huiskraai neemt absurde vormen aan.

18

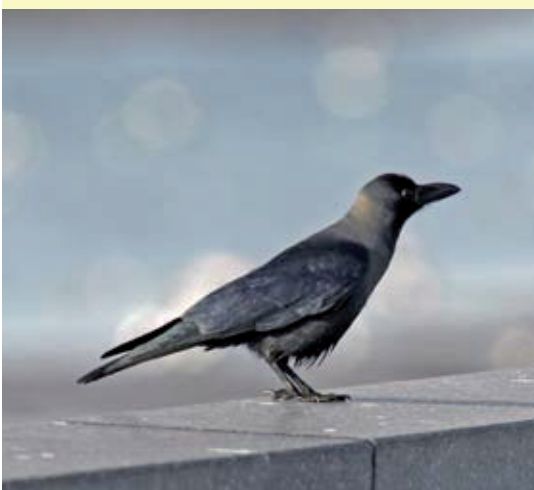
Redactie. **De jachthond.** Waarom er beter toezicht nodig is op het gedrag van jachthonden in het veld.

20

Betty de Jong. **De buit van de vos.** Vaste rubriek over actueel dierenleed in de media.

24

Sporen in de sneeuw.



Bij voorpagina:

Een vlucht ganzen, in dit geval van kleine rietganzen, kol- en brandganzen, is een karakteristiek beeld in ons polderland en onlosmakelijk verbonden met onze Nederlandse winters. Foto: Harm Niesen.

Colofon

ISSN 0166-5073

Argus is het kwartaaltijdschrift van De Faunabescherming. Argus wordt toegestuurd aan donateurs die ten minste € 16,- per jaar betalen via postbanknummer 116072 te Renkum.

Sympathisanten betalen € 5,- per jaar en ontvangen jaarlijks de Fauna-nieuwsbrief.

Indien u Stichting De Faunabescherming testamentair wenst te gedenken, wordt u verzocht contact op te nemen met de penningmeester.

Donateursadministratie

Postbus 150, 6870 AD Renkum, Postbanknummer 116072.

Voor adreswijzigingen en vragen over de jaarlijkse donatie kunt u ons mailen: donateurs.adm@faunabescherming.nl

Bij betaling vanuit het buitenland dient men de volgende codes te gebruiken:

IBAN: NL84INGB0000116072 en BIC: INGBNL2A.

Secretariaat

Mw. A.P. de Jong, Amstedijk Noord 135,
1183 TJ Amstelveen,

Telefoon (020) 641 07 98, Telefax (020) 647 37 00,

E-mail: info@faunabescherming.nl

Penningmeester

Mw. I. v.d. Abeele, Korenbloemstraat 30,
6871 WE Renkum,

Telefoon (0317) 318487

Bestuur

I. v.d. Abeele, G.A. Ellenbroek, A.P. de Jong, B. de Jong,
H.H. Niesen, R. Stockmann, S.H.D. Voss.

Medewerkers

Gerard Ellenbroek, Betty de Jong, Pauline de Jong,
Harm Niesen, Inge Sloos.

Redactieadres

Gerard Ellenbroek, Ratelaar 47, 7322 GM Apeldoorn,
Telefoon (055) 360 360 6,

E-mail: redactie.argus@faunabescherming.nl

Website

www.faunabescherming.nl

Lay-out en druk

Van Berkum Graphic Solutions, Zwaag

Knipselkrant

Zes keer per jaar verschijnt de FaunaKnipselkrant, een bloemlezing van de in de Nederlandse pers verschenen artikelen over jacht en faunabeleid. U kunt zich abonneren door overmaking van € 8,- per jaar op postbanknummer 116072 ten name van donateursadministratie Stichting De Faunabescherming te Renkum, onder vermelding van 'knipselkrant'. Voor de krant bestemde knipsels kunnen worden gestuurd naar: Fauna-Knipselarchief, Schelfhoutplantsoen 10, 1701 NG Heerhugowaard.

Doelstelling

Stichting De Faunabescherming is een niet-gesubsidieerde, landelijke vrijwilligersorganisatie. Haar doel is een ethisch en wetenschappelijk verantwoord faunabeleid.

Stichting De Faunabescherming tracht haar doel te bereiken door het bepleiten van verbetering in de wetgeving, het propageren van onderzoek en het bekendmaken van onderzoeksresultaten aan beleidsinstanties en publiek.

Voor onze donateurs

O nlangs werd opnieuw pijnlijk duidelijk dat onze Nederlandse natuur- en milieuorganisaties het moeilijk hebben. De jaarlijks door VARA's Vroege Vogels gepresenteerde lijst met aantallen leden en donateurs van deze organisaties vertoont ten opzichte van 2009 een afname van hun aanhang van ruim 50.000 personen. Waar die achteruitgang precies aan te wijten is, is niet helemaal duidelijk. Volgens Vroege Vogels wordt de financieel-economische crisis veelal als overzaak genoemd.

Bij elkaar hebben de landelijke natuur- en milieuorganisaties nu ruim 3,9 miljoen leden/donateurs.

In Haagse kringen wordt al gauw gesproken over een afnemende belangstelling voor natuur en milieu. Maar deze conclusie lijkt erg voorbarig. Kijkend naar de tendens van de afgelopen twintig jaar concludeert Joost Huijsing, eindredacteur van Vroege Vogels: "Het is nog niet eerder voorgekomen dat er drie jaar achtereen verliezen waren. We zitten daardoor nu weer op het niveau van tien jaar geleden. Bij onze eerste peiling in 1991 waren er 2,3 miljoen betalende aanhangers. Vanaf dat moment is er dertien jaar lang continu een grote groei geweest. In 2003 bereikte de aanhang zijn top, met ruim 4,1 miljoen leden en donateurs. Sindsdien bleef het vrij stabiel, en pas dit jaar komt het aantal duidelijk onder de vier miljoen. Daarmee blijft 'groen' toch echt een grote steun houden. In de politiek wordt wel gesuggereerd dat de interesse in natuur en milieu vermindert, maar het aantal leden in deze sector is nog altijd meer dan tien keer zo groot als alle leden van politieke partijen in Nederland bij elkaar. Die mogen hun handen dicht knijpen als ze de 400.000 halen."

Het is wel duidelijk waarom de regeringspartijen de terugloop van ledenaantallen van "groene" organisaties graag aanmerken als een teken dat Nederlander minder geïnteresseerd is in natuur en milieu. De maatregelen die zij onder het mom van bezuiniging maar eigenlijk als een tegemoetkoming aan de wensen van de in hun achterban traditioneel



Foto: Harm Niesen.



Foto's: Gerard Ellenbroek

sterk vertegenwoordigde boeren- en jachtlobby willen nemen, laten weinig aan de verbeelding over. De koers die de zojuist aangetreden nieuwe regering op het gebied van natuur- en faunabeleid heeft ingezet doet dan ook het ergste vermoeden. In het artikel "Natuur te grabbel gegooid" verderop in dit nummer van Argus, gaat Pauline de Jong hier dieper op in.

Al met al ziet het er dus niet rooskleurig uit voor de Nederlandse fauna. Om te gengas te kunnen geven aan de plannen van de regering en natuurlijk ook om door te gaan met ons werk vóór onze wilde fauna en tegen de voortdurende

inbreuk die er wordt gepleegd op de Flora- en faunawet als het gaat om het verlenen van vergunningen en onthefingen voor het doden van dieren, hebben wij uw steun ook komend jaar weer hard nodig.

Wij danken u, donateurs van onze stichting, hartelijk voor uw steun in het afgelopen jaar en wensen u een heel goed en gezond 2011.

Mede namens het bestuur van De Faunabescherming,

REDACTIE ARGUS



Nekslag voor onze natuur

HARM NIESEN

De toekomst ziet er buitengewoon rooskleurig uit. Voor allen die vinden dat natuur er is, om door mensen geëxploiteerd te worden. Die vinden dat natuur geen geld mag kosten, maar geld moet opbrengen. Deze column krijgt wel vaker het verwijt zo'n negatief beeld van het toekomstige natuurbeleid te schetsen. Helaas, het is ook nu weer niet anders. En in sterkere mate dan ooit. Net als we denken verlost te zijn van de zoveelste minister van CDA-huize, die slechts oog heeft voor de belangen van boeren en jagers en van de natuur helemaal niets begrijpt, worden we opgezadeld met een kamerlid en twee staatssecretarissen, die nog maar koud in functie, vast van plan zijn de natuur in ons land onherstelbaar te beschadigen. Omdat het huidige kabinet niet kan zonder de steun van het Zeeuwse kamerlid Koppejan, wordt de Hedwige-polder nu niet teruggeven aan de Westerschelde. In strijd met al overeengekomen internationale verdragen. De winst daarvan? Welgeteld twee bewoonde boerderijen en een veld suikerbieten gered. Daar valt het belang van een natuurgebied bij in het niet. En dan is er staatssecretaris Atsma, verklaard pleitbezorger van de Friese kievitseierenrapers. Hij heeft besloten dat de lang voorbereide en in onze buurlanden al voltooide werken om de trekvissen vanuit zee weer onze rivieren op te kunnen laten zwemmen, van de kaart worden geveegd. De Haringvlietsluizen, de cruciale poort tot de bronnen van Rijn en Maas, blijven dicht. Omdat de boeren in Zuid-Holland bang zijn voor het zoute water. Maar niets en niemand kan op tegen staatssecretaris Bleker. Als beloning voor het bij elkaar houden van het CDA mag deze ponykweker nu de Nederlandse natuur de nekslag



Grauwe ganzen, Foto: Rein Hofman.

toebrengen. Enig verstand of begrip, geeft hijzelf grif toe, heeft hij niet van dit soort zaken. Is ook niet nodig, boerenwijsheid is volgens hem ruim voldoende om een verstandig beleid te voeren. Beter dan gestudeerde ecologen en beter dan een commissie van internationale deskundigen weet hij, dat er in de Oostvaardersplassen grote aantallen dieren preventief geschoten moeten worden. Nee, hij is zelf geen jager. Zijn zoon wel, maar dat kan natuurlijk niet van invloed zijn. De Ecologische Hoofdstructuur, waar vele jaren werk en vele tientallen miljoenen euro's in zijn geïnvesteerd, wordt in een achternamiddag van de kaart geveegd. Het 'probleem' van de ganzen in ons land wordt eenvoudig opgelost door er jaarlijks een paar honderdduizend te schieten en te vergassen. Bestempel ze tot ongedierte en je mag er naar hartenlust de meest extreme verdelgingsmethoden op toepassen. Natuur is uit. Boeren en jagers hebben met succes de macht gegrepen. Zij zijn er in geslaagd hun eigen belang te verdedigen en de rest van de wereld, de overgrote meerderheid, berust er in. Kennelijk dringt de onaangename waarheid, dat

de dommen en de slechteriken het nu voor het zeggen hebben, nog niet in die mate tot het grote publiek door, dat een wijziging van het beleid in het verschieft ligt. Het clientalisme viert hoogtij. In ons bijna 35-jarig bestaan hebben wij altijd vermeden een politieke voorkeur uit te spreken en dat zouden we zo willen houden. Maar op dit moment is de natuur – letterlijk – sterker dan de leer. Nooit in die 35 jaar is het principe van wetenschappelijk en ecologisch verantwoord beheer van onze schaarse natuurwaarden zo veel onnodig en dom geweld aangedaan als nu. En dan te bedenken dat onder de verantwoordelijkheid van deze lieden een geheel vernieuwde Natuurwet wordt voorbereid. Daar kan niets goeds uit voortkomen. Want de opsomming hierboven van lieden in de 2e Kamer die geen enkel benul hebben van natuur maar er wel over moeten beslissen, is verre van compleet. Van de heren Ormel en Koopmans is al langer duidelijk, dat we ook van hen niets goeds hoeven te verwachten. Nooit eerder in ons 35-jarig bestaan hebben wij op een dergelijke persoonlijke manier onze afkeer laten blijken van een regeringsbeleid. Dat is een teken aan de wand. Zelfs de meest voorzichtige en conservatieve natuurbeschermingsorganisaties lopen te hoop tegen de schandalige plannen van deze regering. Onze oproep is dan ook: steun iedere actie die dit beleid afkeurt, het zijn er inmiddels vele.



Boerenwijsheid is volgens staatssecretaris Bleker van Landbouw ruim voldoende om een verstandig beleid te voeren...

Foto: Archief De Faunabescherming.

Iedere dag heeft zijn verwondering

INEKE VAN DEN ABEELE

Onlangs overleed Frans Bijvank, een uniek man, die voor De Faunabescherming én voor Argus veel heeft gedaan. “Iedere dag heeft zijn verwondering” stond bovenaan zijn rouwkaart. Het was zijn motto, zijn lijfspreuk, bij alles wat hij deed. Frans nam graag deel aan onze acties, vooral de ludieke, en leverde er ook vaak een belangrijke bijdrage aan. Zijn talrijke cartoons hebben Argus jarenlang opgevrolijkt.

In 1982 werd Frans donateur van De Faunabescherming en hij heeft gedurende de vele jaren van zijn lidmaatschap in zijn onnavolgbare Bijvankstijl tientallen cartoons voor Argus getekend. Je hoefde hem maar een onderwerp aan te reiken waar een cartoon bij moest en per kerende post lag er een envelop op de deurmat met zijn

bijdrage. Als geen ander kon hij jagers met zijn rake typeringen te “kakken” zetten. Soms letterlijk, zoals in zijn laatste cartoon voor Argus, nummer 2007:4.

Zelf heb ik Frans leren kennen als een beminnelijk, gastvrij mens en groot kunstenaar. Hij was een bekende figuur in en

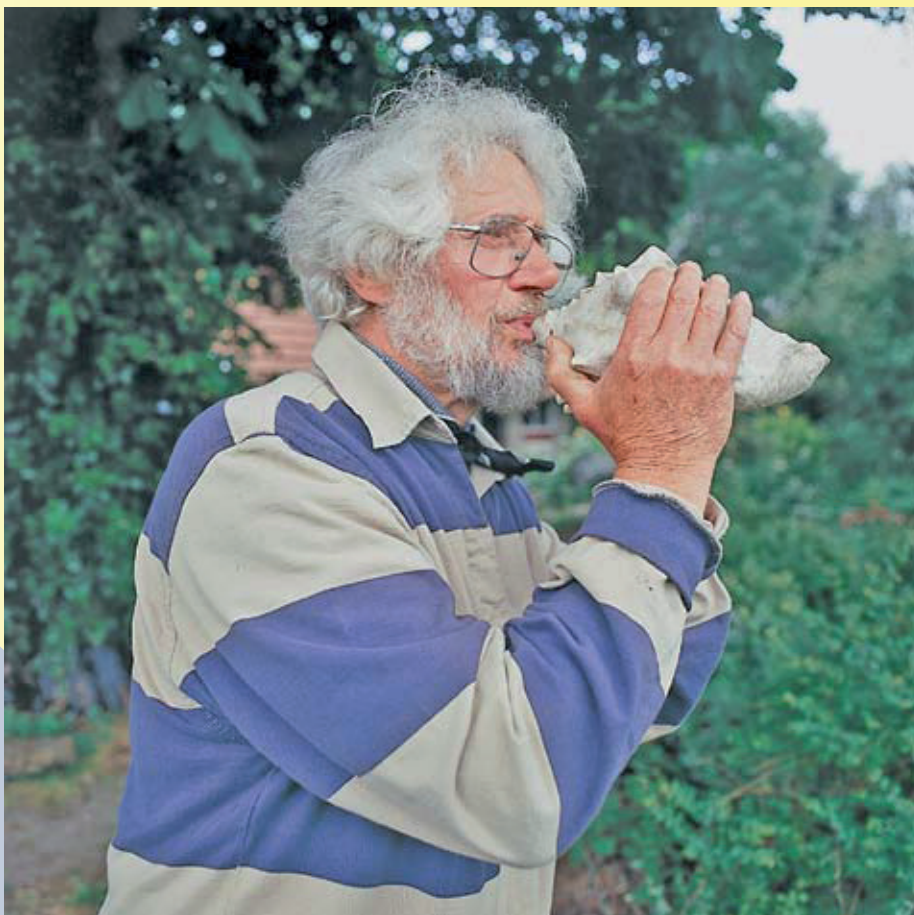


In de ogen van sommigen was Frans een vreemde vogel. Foto: Archief De Faunabescherming.

rond Markelo waar hij samen met Monique en kinderen in het buitengebied een boerderijtje bewoonde. Als vanzelfsprekend kwam hij daardoor in aanraking met de plezierjacht en dat was tegen zijn zere been. Dierenvriend als hij was, kon hij als geen ander tegen deze mannen tekeer gaan op zijn geheel eigen ludieke wijze. Recht voor zijn raap, maar met een kwinkslag. Echter in zo'n hechte gemeenschap, waar jacht onlosmakelijk verbonden is met de plaatselijke tradities, is het natuurlijk vloeien in de kerk wanneer je je daar openlijk tegen uitspreekt. Maar Frans schroomde niet om zijn mond open te doen. Wel bijna altijd met humor en ook met respect voor de persoon in kwestie, maar niet voor wat deze persoon deed. Daar wond hij geen doekjes om.

Kranten plaatsten regelmatig ingezonden brieven van Frans tegen de jacht, uiteraard vergezeld met een niet mis te verstane cartoon, wanneer er weer eens een verhaal in stond over hoe mooi, goed en noodzakelijk de jacht wel was. Wanneer het jachtseizoen weer losbarstte, zowel letterlijk als verbaal, roerde Frans zich tegen deze terreur die

*Frans Bijvank.
Foto: Archief De Faunabescherming*





Twee cartoons van Frans die ook zonder bijbehorende tekst voor zich spreken.

zich ook rondom zijn woonerf afspeelde. Zijn tegenstanders stonden lijnrecht tegenover hem, ontbeerden iedere vorm van humor en maakten er serieus werk van om hem het leven zuur te maken.

Voor het gezin Bijvank was dat niet altijd even makkelijk, want de weerstand was groot vanuit de traditionele jagers- en boerenkringen in Twente en daardoor kon het gebeuren dat sommige reacties veel te ver gingen. Zo heeft eens een plaatselijke wethouder een kat van Frans dusdanig aangeschoten dat het arme dier schreeuwend van de pijn het leven liet. Tot grote woede en verdriet van Frans. Hij maakte, ter nagedachtenis aan zijn kat, een bronzen beeld van het dier. Bij de opening van een tentoonstelling werd ten overstaan van veel publiek nog even fijntjes uit de doeken gedaan wie de kat had doodgeschoten... dat de betreffende wethouder niet welkom was, moge duidelijk zijn. Dit was Frans ten voeten uit.

Ondanks dat hij vertegenwoordigd was in het zogenaamde "naoberschap", lag Frans ook met een aantal boeren uit de omgeving geregeld overhoop. Bij hen haalde hij de nodige grappen uit. Zo stopte hij bijvoorbeeld in mollenklemmen een oud barbiepopje of een overleden vis en dan maar kijken hoe de betreffende boer reageerde wanneer hij de dichtgeklapte klem uit de grond viste....Frans had vervolgens dikke pret om het verbouwereerde, niet-begrijpende gezicht van de boer en verheugde zich in het feit dat er weer een mol was gered en een klem naar de knoppen. Men vermoedde natuurlijk wel wie hier achter zat maar om het te kunnen bewijzen was een tweede.

In zijn grappenmakerij was Frans bijzonder origineel en wist je als geen ander met zijn grappen op het verkeerde been te zetten. Zo heeft hij eens een Romeinse kruik met munten nagemaakt en deze begraven in een

zandheuvel op de erfscheiding van twee rivaliserende boeren. Na een "anonieme" tip, werd de kruik gevonden. Markelo was in rep en roer en de twee boeren vlogen elkaar in de haren over het eigendomsrecht. Er werd een deskundige geraadpleegd en die in eerste instantie dacht dat het daadwerkelijk om een authentieke vondst ging en dat de Romeinen wellicht toch tot aan Markelo waren gemarcheerd. Natuurlijk ging dat gepaard met de nodige enthousiaste stukken in de krant. Eindelijk een waardevolle archeologische vondst van onschatbare waarde. Markelo stond op de kaart!! Maar de algehele euforie rond de kruik verstomde al snel, toen bleek dat deze niet echt was.

De grappenmaker was snel gevonden en Markelo een illusie armer. Het muisje kreeg echter nog wel een staartje. Frans werd bij de autoriteiten op het matje geroepen en die gaven hem te verstaan dat zulke schelmenstreken niet gepast waren.

Toch is Frans, na hoog opgelopen meningsverschillen met betrekking tot de jacht, uiteindelijk definitief uit het "naoberschap" gestapt. Binnen zo'n hechte gemeenschap is dat niet niks. Maar de ellende van de dieren die jaarlijks door het jagersgilde aan barrels werden geschoten, ging hem te zeer aan het hart. Zijn keuze lag dan ook voor de hand. Gelukkig is, mede door zijn toedoen, de publieke opinie over de jacht in en rond Markelo in de loop der jaren enigszins veranderd en kreeg hij de nodige medestanders.

Frans was een zeer geziene en geliefde persoonlijkheid binnen het dorp. Hij sprak per slot van rekening de "taal" en werd als kunstenaar zeer gewaardeerd in Markelo, getuige de diverse aangekochte beelden in het dorp, maar ook ver daarbuiten. De meeste van zijn beelden, zowel in brons als in keramiek, kenmerken zich door de humor die bijna altijd aanwezig is en dat maakt zijn werk heel toegankelijk voor een groot publiek. Je kijkt er altijd met een glimlach naar. Ook zijn cartoons zijn doorspekt met dezelfde humor, nooit gemeen of

beledigend maar wel recht voor zijn raap en zeer herkenbaar.

In vroeger jaren, toen De Faunabescherming nog met een zekere regelmaat in het nieuws kwam met ludieke acties, droeg Frans geregeld zijn steentje bij. Nooit was hij te beroerd om de barricaden op te gaan en altijd in voor een goeie grap. Zo hebben Frans en ik bijvoorbeeld in 1993 samen een groot kievitsei van gips gemaakt en zijn daarmee met een groep Faunabeschermers naar het Binnenhof gegaan, om een petitie aan Ria Beckers te overhandigen tegen het kievitseieren rapen. Dat was dikke pret, ik als een uit de kluiten gewassen kievit en Frans als boer Frans met zijn onafscheidelijke pijp.

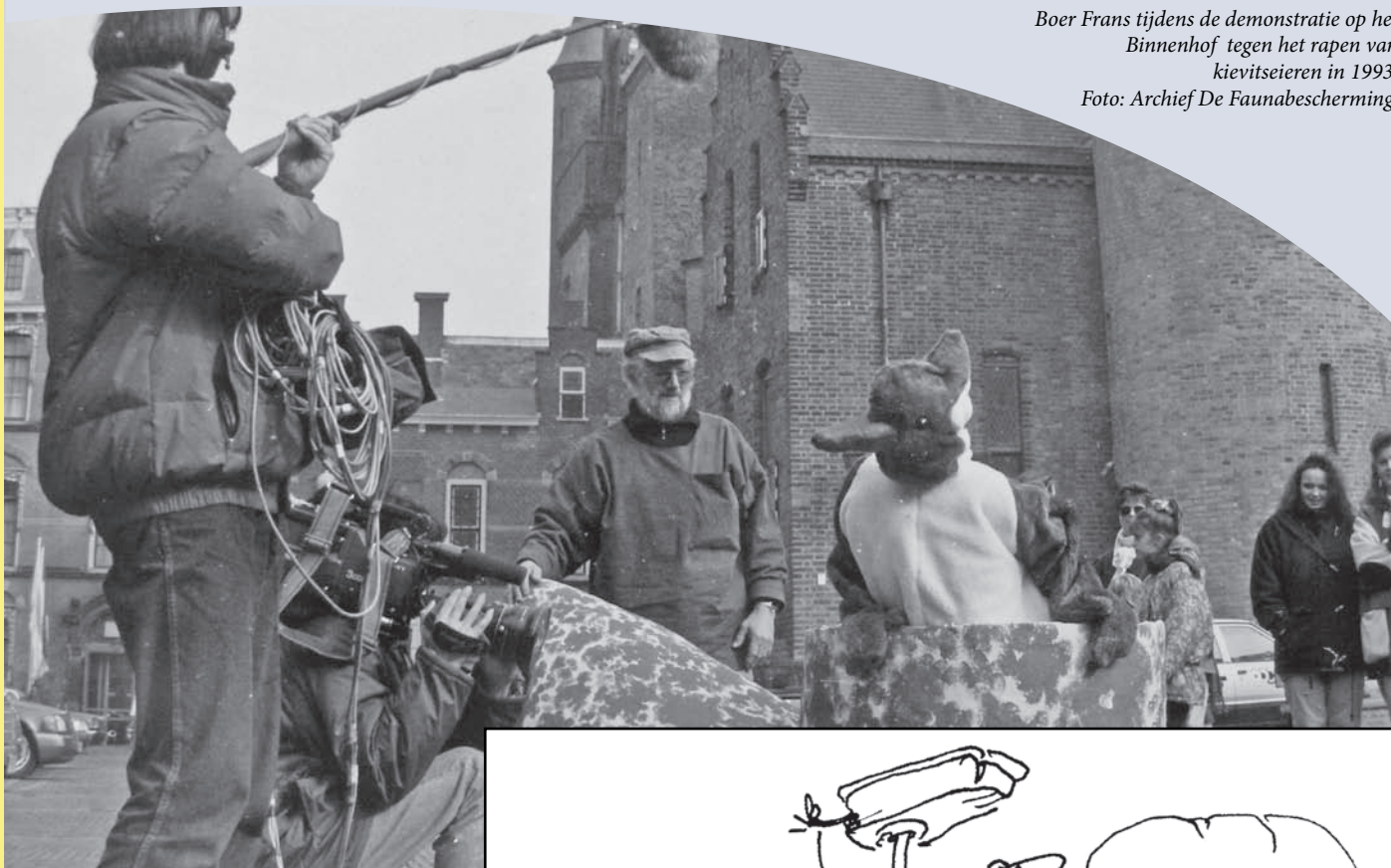
Voor een milieumanifestatie van Vroege Vogels maakte hij voor ons grote, hilarische jagerskoppen voor een bal-lentent. Kinderen mochten proberen ze om te gooien, waarmee ze een leuk knuffeldiertje konden winnen. Tijdens een uitstapje met De Faunabescherming naar de Wadden in 1986, zag ik in m'n ooghoek Frans regelmatig bukken. Nieuwsgierig geworden naar waar hij mee bezig was, draaide ik me maar eens om en schoot vervolgens in de lach. Hij had gaande de wandeling allemaal veren in z'n haar en baard gestoken en zag er uit als een vogelverschrikker. En dan de telefoontjes waarin hij net deed alsof hij iemand anders was en ik het niet altijd meteen in de gaten had. Of de persoonlijke cartoons die hij me toezond en waarom ik nog steeds, wanneer ik ze bekijk, in lachen uitbarst. Dit zijn zo-maar een paar voorbeelden die me te binnen schieten als ik aan Frans denk. Je zou er een boek mee kunnen vullen. Zelfs toen Frans aan zijn rolstoel gekluisterd was, deed hij vorig jaar nog mee met een demonstratie tegen de Sint-Hubertus fair die in zijn dorp was georganiseerd.

Frans' persiflage op de hardnekkige weigering van de jagers om de naamsverandering van Kritisch Faunabeheer in De Faunabescherming te accepteren. Argus 2001:3.



Boer Frans tijdens de demonstratie op het Binnenhof tegen het rapen van kievitseieren in 1993.

Foto: Archief De Faunabescherming.



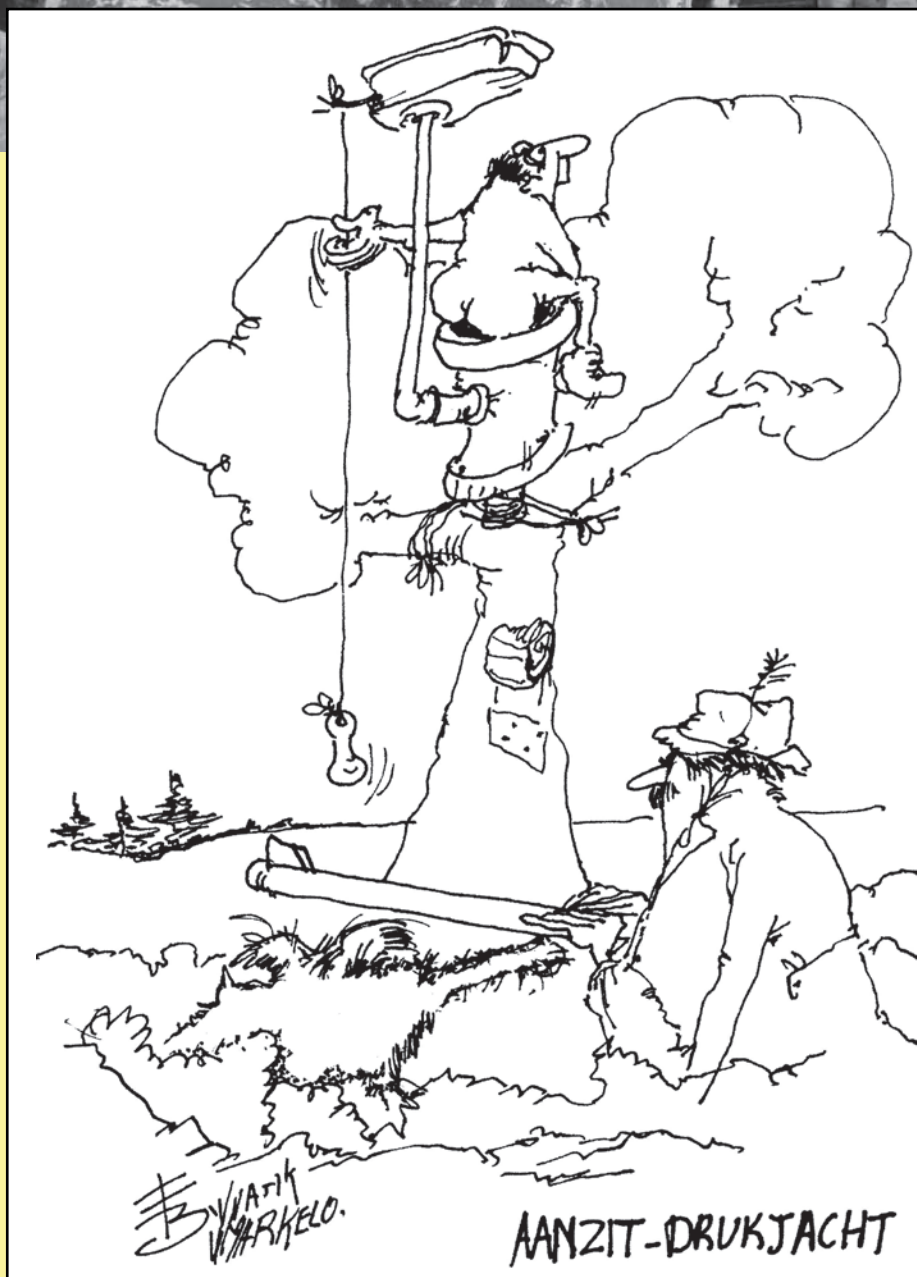
Op het vlak van de keramiek hadden Frans en ik elkaar helemaal gevonden. Met een zekere regelmaat ging ik met "mijn" kleigroep raku stoken bij hem thuis. En zoals altijd werden we zowel door Frans, Monique en de hele menagerie, gastvrij ontvangen en stond de dag niet alleen in het teken van de keramiek maar ook van lekkere hapjes. Dat waren namelijk de randvoorwaarden, kunst en eten, twee onafscheidelijke aspecten tijdens zo'n dag.

Voor zowel mij als mijn kleigroep zullen deze onvergetelijke dagen in onze herinnering blijven bestaan. Ook De Faunabescherming kan terugkijken op een vruchtbare samenwerking met Frans, die altijd om niet met zijn pen en hoofd vol ideeën klaar stond om Argus van een cartoon te voorzien.

Frans is tachtig jaar geworden. Hij heeft met zijn persoonlijkheid, zijn kunstwerken en zijn onnavolgbare humor teveel nagelaten om te worden vergeten.

En inderdaad, iedere dag heeft zijn verwondering.

Deze illustratie bij een artikel over de één-op-één jacht op wilde zwijnen in Argus 2007:4 was Frans' laatste bijdrage aan ons blad.



Eindelijk beter nieuws over de dwergganzen in Noord-Holland

HARM NIESEN



Jaren en jaren zijn we bezig geweest om het gebied achter de Hondsbossche Zeewering, meer precies de Vereenigde Harger- en Pettemerpolder en de polders Q en L, aangewezen te krijgen als Speciale Beschermingszone (SBZ) voor dwergganzen. En toen dat eindelijk leek te zijn gelukt, kwamen de Dienst Landelijk Gebied (DLG) en Natuurmonumenten (NM) met het plan een voor de dwergganzen belangrijk stuk van het noordwestelijk deel af te graven met de bedoeling daar een brakke vegetatie te ontwikkelen. Daarmee dreigde het voor de dwerggans in de maanden februari en maart belangrijkste foerageergebied verloren te gaan. Bezwaar- en beroepsprocedures bij de Raad van State volgden. Er bleek geen enkele ruimte te zijn om over alternatieven te onderhandelen. Ook de provincie Noord-Holland hield als vergunningverlener voet bij stuk. Zelfs bleek op een gegeven moment het werk al te worden uitgevoerd, terwijl de procedures nog liepen. Uiteindelijk is nu een klein deel van het plan uitgevoerd en ligt het werk al ruim 2 jaar stil. In het afgegraven deel ontwikkelt zich vooralsnog maar heel mondjesmaat enige brakke vegetatie. Vooral distels doen het er erg goed.... Er was een soort patstelling ontstaan. Formeel heeft de provincie bijvoorbeeld nog steeds niet voldaan aan de eis van de Raad van State, dat zij onze rapporten over de dwerggans serieus dient te beoordelen en niet zomaar als partijdig kan afdoen. Anderzijds zijn nu andere mensen bij DLG en NM verantwoordelijk voor de gang van zaken en is er minder geld beschikbaar dan gedacht. De

plannen dienen dus hoe dan ook aangepast te worden. En ziedaar, alle partijen bleken nu binnen de kortste keren in staat te zijn om het met elkaar eens te worden. Brakke plantjes prima, maar dan vooral in de buurt van wegen en bebouwing, waar de dwergganzen toch niet durven te foerageren. Misschien niet de allerbeste oplossing voor de ganzen, maar zeker een zeer aanvaardbaar compromis. Waarmee niet gezegd is dat alle problemen nu opgelost zijn. In de eerste plaats is de SBZ niet, zoals wij hebben bepleit, uitgebreider dan in het oorspronkelijke plan, maar integendeel onder druk van de plaatselijke boeren behoorlijk ingekrompen. Daartegen loopt nog een

De slecht doordachte plannen voor het ontwikkelen van een brakke vegetatie ten koste van de foerageergebieden van de dwerggans zijn gelukkig (deels) van de baan. Foto: Harm Niesen.

bezwaarschrift van ons. Verder proberen we nog steeds de provincie zover te krijgen dat zij er als handhaver voor zorgt dat de boeren niet opzettelijk ganzen en smienten verjagen. Want in het gebied zijn alle ganzensoorten en smienten onvoorwaardelijk beschermd, van herfst tot vroege voorjaar. En dat wil tot de plaatselijke boeren maar niet doordringen.....



(foto Harm Niesen)

Natuur te grabbel gegooid

PAULINE DE JONG

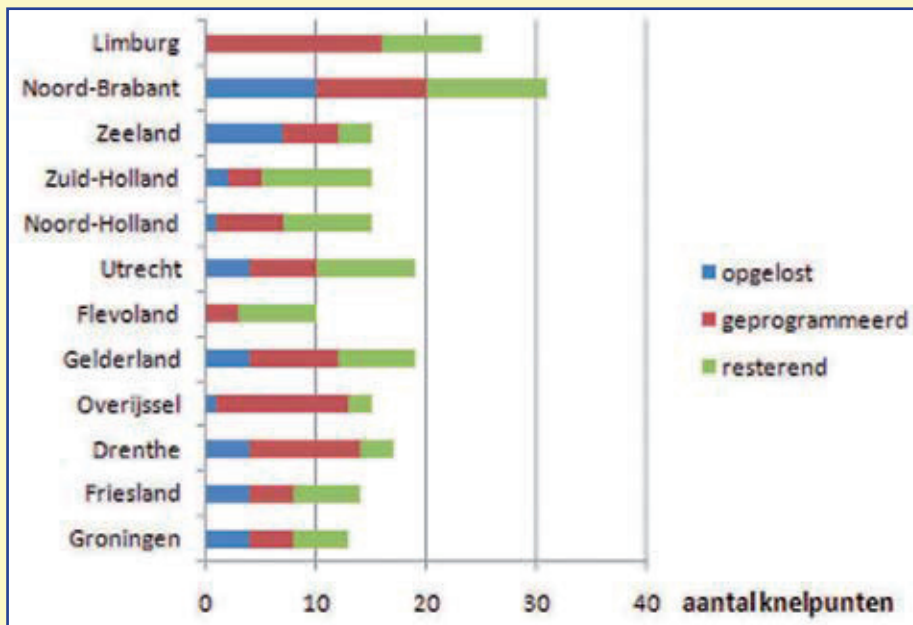
Het verlies aan biodiversiteit vormt een groot gevaar voor het leven op aarde. Toch besluit het nieuwe kabinet om de aanleg van een netwerk van natuurgebieden, dat essentieel is voor het herstel van de biodiversiteit, stop te zetten. Het kabinet doet dat in het kader van bezuinigingen, maar wij geloven dat niet. Wij denken dat er heel andere argumenten achterzitten. Dat bezuinigingen niet de echte reden zijn, is eenvoudig af te leiden uit het feit dat allerlei overbodige uitgaven niet worden geschrapt.

Natuurgebied Gooimeer tussen Naarden en Muiden in de winter. Foto Gerard Ellenbroek.

Biodiversiteit

Wetenschappers hebben negen processen geïdentificeerd die fundamenteel zijn voor het leven op aarde. Het gaat daarbij om bescherming van de ozonlaag, leefbare oceanen, voldoende zoetwater en schone lucht. Van deze processen zijn er drie de veilige grenzen inmiddels ruimschoots gepasseerd. Het gaat om klimaatverandering, de verstoring van de stikstofkringloop en vooral het verlies aan biodiversiteit. In het recent verschenen boek 'De Nederlandse biodiversiteit' wordt de complete Nederlandse biodiversiteit beschreven. In dit boek zijn de verspreidingsgegevens van ruim 18.000 dier- en plantensoorten op een kaart samengevat. Deze kaart laat zien dat de hoogste diversiteit in de met elkaar verbonden natuurgebieden te vinden is. Deze zogenaamde Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is een aaneenrijging van natuurgebieden, waarmee wordt voorkomen dat deze geïsoleerd raken en zo hun waarde verliezen. Hoe kleiner een natuurgebied is en hoe verder het afligt van andere natuurgebieden, des te groter is de kans dat plaatselijke populaties van dier- en plantensoorten uitsterven. Het voormalige ministerie van Landbouw streefde ernaar om in 2020 meer dan 750.000 hectare als EHS te realiseren.

Grauwe gans. Foto: Rein Hofman.



Overzicht knelpunten in ruimtelijke samenhang EHS tot 2009. De knelpunten zouden in 2018 opgelost moeten zijn ... Bron: Meerjarenprogramma Ontsnippering (MJPO); zie www.compendiumvoordeleefomgeving.nl.

Ecologische Hoofdstructuur

Juist tijdens het jaar van de biodiversiteit krijgen wij een regering die in het regeerakkoord heeft vastgelegd dat verbindingen tussen natuurgebieden worden geschrapt en dat er geen geld meer wordt gestoken in het afronden van de hele Ecologische Hoofdstructuur. Er is op dit moment

650.000 hectare aangekocht en de staatssecretaris van Natuur, Henk Bleker, vindt dat wij niet meer moeten 'millimeteren over de laatste hectares!' Hij heeft direct na zijn aantreden de consequentie van dit beleid duidelijk gemaakt. Hij heeft alle provincies in een brief laten weten dat alle uitgaven voor de aankoop van gronden om natuur-



gebieden aan elkaar te verbinden per direct niet meer in aanmerking komen voor financiering uit een eerder aan de provincies beschikbaar gesteld budget. De provincies mogen natuurlijk wel doorgaan met het nakomen van gemaakte afspraken, maar de staatssecretaris is dat zelf in ieder geval niet van plan. De provincies moeten alle kosten maar zelf betalen.

De staatssecretaris heeft aangekondigd dat de EHS zal worden 'herijkt'. Dat blijkt modern taalgebruik te zijn voor 'afgebroken'. Hij stelt daarbij dat het niet gaat om kwantiteit maar om kwaliteit. Dat klinkt redelijk, maar is het allerminst. Dit betekent gewoon dat er geen geld meer beschikbaar is voor de noodzakelijke aankoop van gebieden om het netwerk van natuurgebieden compleet te maken. Bovendien zullen gronden buiten de EHS worden verkocht en wordt de hele EHS gedecentraliseerd. Dat betekent dat het beheer van deze voor de biodiversiteit essentiële gebieden door de verschillende provincies moeten worden uitgevoerd. Er wordt door het rijk echter nauwelijks geld beschikbaar gesteld aan de provincies voor dit beheer. Maar dat is volgens het huidige kabinet geen enkel probleem, aangezien agrariërs en particulieren uitstekend natuur kunnen beheren. Dat is natuurlijk onzin. Met name boeren zijn er helemaal niet op gericht om 'natuur' te beheren. Zij zijn bezig om hun boterham te verdienen en dat doen ze door bepaalde producten

te verbouwen. Maar of het nu gaat om het 'produceren' van graan of van weidevogels, zij zijn er dan alleen op gericht om daar zoveel mogelijk van te maken en bestrijden alles wat dat in de weg staat. Dat betekent dus bijvoorbeeld het schieten van ganzen of eenden die het op het graan voorzien hebben, of het doden van vossen en kraaien die mogelijk weidevogellegfels bedreigen. Dat heeft helemaal niets met natuur te maken. Niet voor niets blijkt uit de 'Balans voor de Leefomgeving 2010' opgesteld door het Planbureau voor de Leefomgeving dat de biodiversiteit in het agrarisch gebied snel achteruit gaat.

Definitie van 'natuur'

Het gevolg van dit nieuwe beleid hangt natuurlijk wel af van welke definitie van 'natuur' wordt gehanteerd. De definitie die dit kabinet hanteert voor natuur en biodiversiteit blijkt onder andere uit een uitspraak van voormalig kamerlid Annie Schreijer-Pierik van het CDA in het tv-programma Buitenhof begin november 2010. Ze zei: "Dieren verplaatsen zich ook prima over boerenland. Ik heb het laatst zelf nog gezien tijdens de jacht: op ons boerenland zijn vele, vele hazen. Ook dat is biodiversiteit!"

Tijdens een overleg in de Tweede Kamer begin november jl. met de staatssecretaris durfde de vertegenwoordiger van de VVD, mevrouw Lodders, met droge ogen te zeg-

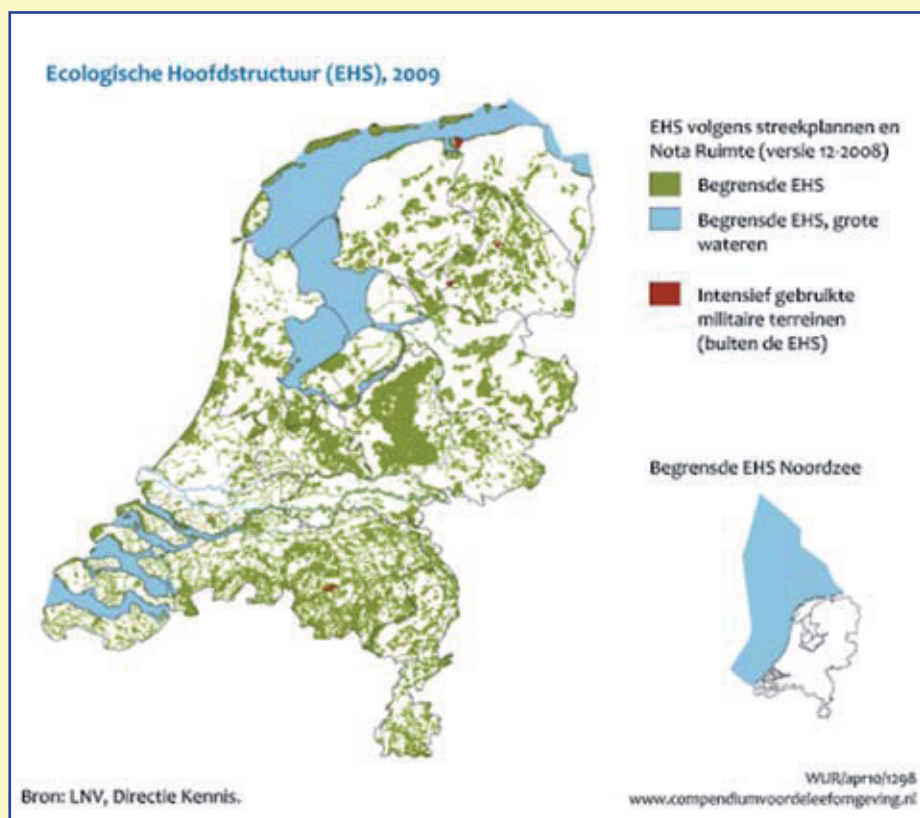
gen dat de VVD veel waarde hecht aan een aantrekkelijk landschap met mooie natuur. Nederland speelt een belangrijke rol bij de bescherming van de Europese biodiversiteit, aldus mevrouw Lodders. In de volgende zin zegt zij echter dat het natuurbeleid van de afgelopen jaren zich teveel heeft gericht op de biodiversiteit en te weinig rekening heeft gehouden met de mens, lees: jager en boer, in de natuur. De VVD wil toe naar een 'positief natuurbeleid' ofwel een natuur waarbij economie centraal staat. Volgens mevrouw Lodders moet het beheer van natuurgebieden langjarig plaatsvinden door vooral agrariërs en particulieren. Ook de PVV blijkt weinig oog te hebben voor de werkelijke waarde van natuurgebieden voor biodiversiteit en bescherming van soorten. De heer De Mos zei in hetzelfde overleg met de staatssecretaris dat wij in dit land met 17 miljoen mensen niet naar meer kunnen streven dan naar een paar mooie parken, waarbij natuur is verweven met landbouw en de stad à la Centre Parcs. Kortom, de natuur is niet meer dan een decor waarin mensen wonen en recreëren.

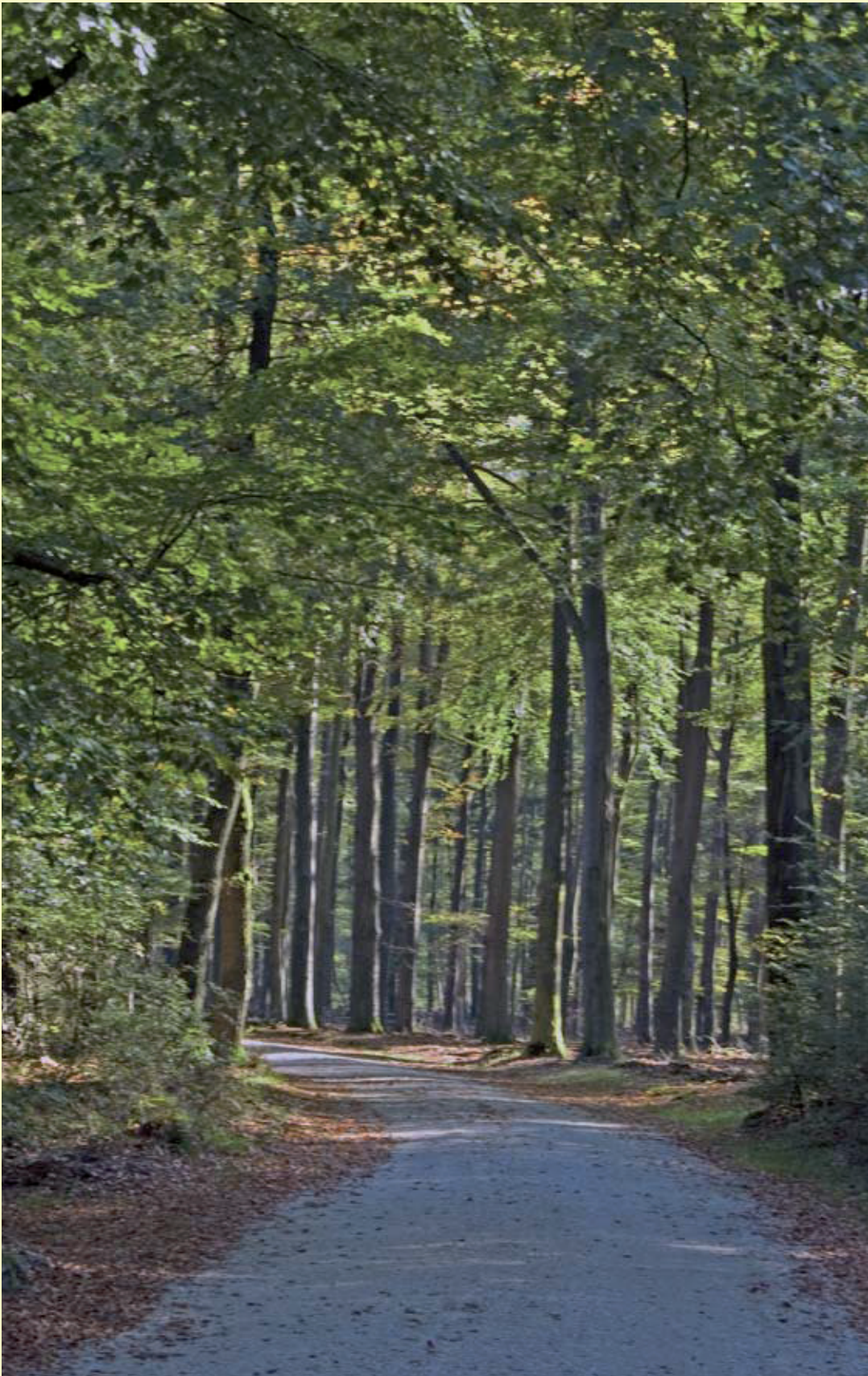
Bezuiniging?

Als je zo naar natuur kijkt, te weten kleine groene gebiedjes waar mensen vooral in moeten kunnen recreëren, dan is het ook niet verwonderlijk dat je geen enkele noodzaak ziet in het aan elkaar verbinden van al deze gebieden.

Het argument om te stoppen met de verdere aanleg van de EHS is: bezuinigingen. Dit kabinet vindt dat het 18 miljard euro moet bezuinigen. Het schrappen van de aanleg van de verbindingen tussen verschillende natuurgebieden levert een bezuiniging op van 300 miljoen euro. Goedkoop kan in dit geval wel eens duurkoop blijken te zijn. Het Planbureau voor de Leefomgeving heeft het kabinet namelijk al gewaarschuwd voor het feit dat als de EHS niet wordt gerealiseerd, Nederland mogelijk niet voldoet aan de Europese afspraken om de leefgebieden van dier- en plantensoorten te herstellen of te behouden. In het Europese Biodiversiteitsverdrag is afgesproken om de verdere achteruitgang van biodiversiteit in 2020 te stoppen. Als Nederland dit niet haalt, kan dat belangrijke financiële consequenties hebben. Op dit vlak draait Nederland nog meer afspraken eenzijdig terug. In het kader van het Rijnverdrag heeft Nederland in 2000 afgesproken dat de schuiven in het Haringvliet op een kier worden gezet, om zo trekvisseren zoals zalm, zeeforel en paling de kans te geven vanuit zee stroomopwaarts te zwemmen of juist de zee te bereiken. Op basis van dit verdrag hebben Duitsland en

Ecologische Hoofdstructuur (EHS), 2009. Bron: LNV, Directie Kennis.





*Kroondomein tussen Apeldoorn en Elspeet: "Natuur is niet meer dan een decor waarin mensen wonen en recreëren."
Foto: Gerard Ellenbroek*

Zwitserland inmiddels tientallen miljoenen euro's geïnvesteerd in vistrappen en natuurlijke oevers. Het nieuwe kabinet heeft in het regeerakkoord vastgelegd dat het Haringvliet gesloten blijft. Dit zou wel eens tot

zeer grote schadeclaims van onder andere Duitsland en Zwitserland kunnen leiden. Daarnaast is er natuurlijk nog het onzalige plan om op snelwegen 130 km per uur te gaan rijden. Hierover zegt het Planbureau

dat de kosten van maatregelen om de extra geluidhinder en het verlies aan luchtkwaliteit te compenseren in de periode tot 2020 kunnen oplopen tot enkele miljarden euro's. Ondertussen gaat dit kabinet ook gewoon door met het doen van onzinnige uitgaven die vele miljoenen per jaar kosten. Zo wordt bijvoorbeeld voor het bestrijden van muskusratten jaarlijks 34 miljoen euro via de provincies uitgegeven. Ook worden er vele miljoenen per jaar uitgegeven ten behoeve van de jacht, bijvoorbeeld via subsidies aan de provinciale Faunabeheereenheden. In het kader van het beleid inzake ganzen en smienten zou het kabinet mogelijk jaarlijks ruim 8 miljoen euro kunnen besparen, als er niet op deze vogelsoorten geschoten zou worden (zie kader, waarin dit nader wordt uitgelegd). Gezien de samenstelling van het huidige kabinet vrezen wij dat het afschotbeleid zal worden gehandhaafd.

Conclusie

Het kabinet beweert steeds dat het allerlei linkse hobby's schrapt omdat het draagvlak onder de bevolking voor dit soort zaken ontbreekt. Natuur blijkt echter geen linkse hobby te zijn, aangezien uit een recente peiling van TNS-NIPO blijkt dat 88% van de Nederlanders vindt dat de overheid ervoor moet zorgen dat het netwerk van natuurgebieden wordt gerealiseerd. In dit geval gaat het vermoedelijk om het uitvoeren van wensen van de anti-natuurlobby binnen de coalitie onder het mom van bezuinigingen. Deze lobby ziet eindelijk de kans schoon om te voorkomen dat extra agrarische gronden, waar lekker kan worden gejaagd, worden omgezet in natuurgebieden die worden beheerd door terreinbeherende organisaties, waar de jacht op termijn wordt uitgebannen.

Ganzen in de winter

In de winter van 2007-2008 werd in totaal 7,5 miljoen euro aan vergoedingen uitgekeerd voor schade aangericht door ganzen en smienten (eendensoort). Onder het huidige beleid met betrekking tot ganzen en smienten wordt door de overheid echter veel meer geld uitgegeven. Dit beleid houdt namelijk in dat er foerageergebieden zijn aangewezen waar de ganzen en smienten mogen eten. Binnen deze gebieden zijn afspraken gemaakt met de boeren om deze vogels tegen een forse vergoeding te gedogen. Buiten deze foerageergebieden mogen de ganzen en smienten worden verjaagd waarbij de vogels ook geschoten mogen worden. De kosten voor deze gedoogvergoedingen plus de hele administratieve organisatie eromheen bedroegen 10 miljoen euro. Dat ging dus om een hoger bedrag dan de werkelijke schade.

Het Centrum voor Landbouw en Milieu en het Landbouw Economisch Instituut (onderdeel van de Universiteit in Wageningen) hebben doorgerekend wat dit beleid op den duur zal gaan kosten. Zij berekenden dat de omvang van de werkelijke schade de komende jaren min of meer gelijk zal blijven op ongeveer 7,5 miljoen euro. De bureaucratische kosten zullen echter stijgen van 10 miljoen euro in 2007-2008 naar 21 miljoen euro in 2014-2015. Dat betekent dat voortzetting van het huidige beleid over vijf jaar 28,5 miljoen euro per jaar zal kosten. Beide instellingen hebben vervolgens een scenario doorgerekend, waarbij het huidige beleid wordt verlaten en wordt teruggekeerd naar het beleid uit de periode 2000-2003. Toen waren er geen foerageergebieden aangewezen, werden alleen de werkelijke schades uitgekeerd en mochten de ganzen wel worden verjaagd maar niet worden geschoten. Daaruit blijkt dat zelfs als er sprake zou zijn van een populatiegroei van 5%, de totale kosten lager zullen uitvallen dan onder het huidige beleid. In 2014-2015 zullen de totale kosten dan namelijk neerkomen op 25 miljoen euro per jaar. Als er geen groei van de populaties optreedt, hetgeen zeker niet ondenkbaar is, dan vallen de totale kosten zelfs aanzienlijk lager uit, te weten 20 miljoen euro per jaar. Door de ganzen en smienten met rust te laten, kan dit kabinet dus jaarlijks 8,5 miljoen euro besparen en wordt het leven van vele tienduizenden vogels gespaard.

Grauwe ganzen langs het IJsselmeer. Foto: Hans Stel



De huiskraaien van Hoek van Holland

HARM NIESEN

Sinds 1994 komen er in ons land huiskraaien voor. Deze van oorsprong Aziatische soort, iets groter dan onze kauw, maakt er kennelijk een gewoonte van met schepen mee te liften naar andere delen van de wereld. Voor een vogelsoort misschien bijzonder, maar op zich een heel normaal verschijnsel, dat zich bij lagere dieren als

schaal- en schelpdieren al eeuwenlang op enorme schaal voordoet. Een paar honderd jaar geleden vreesde men dat Nederland onder water zou komen te staan en dat scheepvaart op zee onmogelijk zou worden toen de uitheemse paalworm onbarmhartig toesloeg. Zoals vrijwel altijd blijkt jaren later van al die onheilvoorspellingen niets

waarheid te zijn geworden en is de eens zo gevreesde invasieve exoot geheel in de vergetelheid geraakt. Wie maakt zich nog druk om de waterpest, die naar men een eeuw geleden voorspelde, waterafvoer en scheepvaart in het zoete water geheel zou belemmeren.... Het ministerie van Landbouw, dat inmiddels natuurlijk een andere onuitsprekbare naam heeft gekregen, wil zich met alle geweld sterk maken als de grote bestrijder van invasieve exoten. In het algemeen is dat een volstrekte illusie en dat weten ze op het ministerie in hun hart maar al te goed. Natuurlijk is het verstandig om maatregelen te nemen die voorkómen dat exotische organismen zich in ons land vestigen. Maar de sinds lang ingeburgerde soorten alsnog uitroeien is een illusie. Wij leven nu eenmaal niet op een eiland maar maken deel uit van het enorme Euraziati-



*De hetze die er vanuit de overheid tegen de huiskraai wordt gevoerd is volkomen misplaatst.
Foto: Harm Niesen.*



sche continent. Vergelijkingen met problemen die sommige exoten veroorzaken op afgelegen eilanden en andere geïsoleerde streken, waar de exoot bovendien geen concurrerende soorten, laat staan predatoren of ziekteverwekkers, tegenkomt, vallen dan ook in de categorie Bewuste Misleiding van het Publiek. De huiskraai is hier dus op een natuurlijke manier gekomen en heeft zich in al die tijd niet verder verspreid dan het havengebied bij Hoek van Holland. Het grootste aantal daar waargenomen is welgeteld 24. In de rest van het land wordt er sporadisch een gezien. Van enige overlast is geen sprake. Maar voor een ministerie, dat met alle geweld wil aantonen met succes aan invasieve exoten-bestrijding te werken, is dat een unieke kans. 24 Vogeltjes opruimen, dat moet toch kunnen? Voormalig minister Verburg heeft aan SOVON gevraagd een rapport over de huiskraaien op te stellen. Daarin worden de problemen met huiskraaien in Australië en Egypte geschetst en de indruk gewekt, dat zich ook in ons land onvermijdelijke problemen zullen voordoen als er nu niet wordt ingegrepen. Dat de huiskraai in Nederland niet in een lege niche terecht komt en moet concurreren met een heel stel andere kraaiachtigen en dat de soort zich op een voor hem natuurlijke manier over de we-

reld verspreid en dus geen exoot genoemd kan worden, wordt in het SOVON rapport onvermeld gelaten. Wie betaalt, bepaalt... Ook heeft de minister aan de Commissie voor de Nederlandse Avifauna gevraagd, de huiskraai niet als een inheemse soort te willen beschouwen. Dat is gelukkig – nog – niet gebeurd. De minister opperde begin dit jaar de huiskraaien levend te vangen en vervolgens ergens (?) in gevangenschap onder te brengen. Wij hebben het ministerie direct dringend verzocht de huiskraaien met rust te laten, maar daar werd negatief op gereageerd. Kort geleden kwam naar buiten dat ook het Faunafonds om advies is gevraagd. En geheel naar verwachting vindt het Faunafonds, dat de vogels uitgerooid dienen te worden. Het Faunafonds, dat vrijwel geheel bestaat uit boeren en jagers, die waarschijnlijk nog nooit eerder van huiskraaien hadden gehoord. Ze erkennen wel, dat schieten op huiskraaien in de omgeving van het plaatselijke Vispaleis niet geheel zonder risico's is. Maar staatssecretaris Bleker zal daar met z'n boerenwijsheid wel een oplossing voor weten. Mocht u in de gelegenheid zijn, ga eens kijken naar deze aanwinst voor onze avifauna. Nu kan het nog.

Huiskraai en kauw. Foto: Harm Niesen

De Jachthond

REDACTIE



Flora- en faunawet

In artikel 16 van de Flora- en faunawet staat: Een ieder is verplicht te verhinderen dat een dier dat hem toebehoort of onder zijn toezicht staat, in het veld dieren opspoort, doodt of verwondt, vangt of bemachtigt. Als eigenaar ben je dus verantwoordelijk voor het gedrag van je hond. Dat betekent, dat wanneer jouw hond bijvoorbeeld een haas pakt, je het risico loopt om een boete te krijgen.

Het jachtinstinct van een hond kan zo sterk zijn dat de hond achter alles aan gaat wat beweegt. Het is dus van belang dat een

loslopende hond goed getraind is en onder ap-pél staat om te voorkomen dat hij dit natuurversturende gedrag vertoont. Dat lukt niet altijd. En daarom zouden honden met een sterke jachtdrift zeker aangeliënd moeten zijn in gebieden waar wilde dieren leven.

Bejagen van soorten waarop de jacht is gesloten

Tijdens de jacht op een bepaalde diersoort, bijvoorbeeld ganzen, kan het ook voorkomen dat een jachthond, wanneer hij het commando krijgt om een gewonde

gans op te halen, achter een haas aangaat waarvoor de jacht op dat moment gesloten is, in plaats van de aangeschoten gans op te halen. Het betreft hier dan eveneens een overtreding van de Flora- en faunawet. Ook in dit geval is de eigenaar van de hond verantwoordelijk voor het verboden gedrag van zijn hond. Wordt een dergelijke

Jachthond met gans. Tijdens de jacht op ganzen kan het voorkomen dat een jachthond achter een haas aangaat waarvoor de jacht op dat moment gesloten is. Dat is dan een overtreding van de Flora- en faunawet. Foto: Archief De Faunabescherming.



*Het is van groot belang dat een hond goed getraind is en onder appél staat om te voorkomen dat hij zich natuurverstorend gedraagt.
Foto: Herman de Jong.*



overtreding gesignaleerd door iemand van de AID dan kan het zijn dat er proces-verbaal wordt opgemaakt en dat het zelfs tot een veroordeling komt. Terecht natuurlijk, hoewel veel jagers daar totaal anders over denken.

Hond als wapen

Veel jagers vragen zich in zo'n geval af waarom de kat van de buren wel mag pakken wat hij wil en een jachthond niet achter een haas aan mag gaan. Waarom wordt een 'foutje' van een jachthond zo hard aangepakt? Vanuit het standpunt van de jager is dat goed te begrijpen. Niet omdat de vergelijking met de kat opgaat, maar vanwege het feit dat tijdens jachtpartijen dergelijke overtredingen regelmatig kunnen plaatsvinden

in het veld of in een bosrijke omgeving. De pakkans is zeer klein maar jagers houden nu eenmaal niet van beperkingen.

Een kat kan men niet trainen en is dan ook niet als wapen te gebruiken. Een jachthond wel. Jagers gaan met dodelijke wapens het veld in met het doel dieren te bejagen. Een hond kan worden gebruikt als wapen en het is daarom goed dat de wet hier duidelijk in is om misbruik te voorkomen. Zou dit niet het geval zijn dan kunnen de zogenaamde wildbeheerders ongestoord 'jagen' met honden als jachtmiddel. Dan kan men legaal gaan stropen en kunnen er op bestelling wilde dieren als watervogels, hazen en reeën worden geleverd. De verleiding is dan wel erg groot.

Meer controle wenselijk

Zoals in de meeste gevallen is handhaving een probleem. Het komt zelden tot een veroordeling. Er zou dus vaker controle moeten zijn in het veld om er voor te zorgen dat de jachthonden doen waarvoor ze in het veld mogen zijn tijdens de jacht: het ophalen van aangeschoten dieren om onnodig lang lijden te voorkomen. En niets meer dan dat.

Het publiek kan hier natuurlijk ook alert op zijn. Heeft u twijfels over de gang van zaken bij jacht in uw omgeving? Neem dan gerust contact op met politie of de AID. En maak indien mogelijk foto's van het gebeuren.

Elk jaar aan het begin van de herfst worden de bomen voor ons huis bezocht door een paar honderd spreuwen en tientallen kramsvogels. Ze doen zich te goed aan de vele bessen die de bomen rijk zijn. Als dank krijgen wij dagelijks een concert aangeboden. Fluiten, krijsen, het maakt niet uit. Het klinkt geweldig. Prachtig zo'n begin van de herfst.

Dat staat in schril contrast tot de vele jachtpartijen die weer plaatsvinden in deze mooie periode van het jaar. Duiven, eenden, hazen, konijnen en fazanten zullen weer dienen als speeltje voor 30.000 plezierjagers.

Bejaarde jager aangehouden

Een jager uit Alkmaar was wel erg overmoedig en begaf zich voor een nachtelijke jacht naar de Rustenburgerweg in Heerhugowaard. Surveillerende agenten zagen rond tien over drie 's nachts iemand met een zaklamp in een weiland schijnen. Het zoeklicht van de politieauto werd aangezet. De agenten zagen een man in een weiland liggen. Toen zij naar hem toe wilden lopen nam hij de benen. De jager bleef met zijn voet achter een stuk prikkeldraad hangen. Hij bleek een geweer bij zich te hebben. De Alkmaarder werd aangehouden voor illegaal wapenbezit en illegaal jagen. Het geweer en munitie zijn in beslag genomen. *Bron:* Noord-Hollands Dagblad.

Jagers schieten katten

Jagers schieten ieder jaar 8.000 tot 13.000 katten dood. Zo blijkt uit cijfers van de Landelijke Jagersvereniging KNJV. De provincies Zuid-Holland, Utrecht en Noord-Brabant vinden verwilderde katten schadelijk voor de natuur.

De provincie moet jagers verbieden nog langer verwilderde katten af te schieten, bepleit de Partij voor de Dieren in Brabant. Uit rapportages van de Faunabeheereenheid Brabant blijkt dat per jaar ruim zestienhonderd katten in de provincie worden doodgeschoten. Maar niet één daarvan wordt gecontroleerd op een chip. Doodschieten is buiten proporties. Je kunt ze ook vangen en kijken of ze een eigenaar hebben. Verwilderde katten staan al sinds 2006 op een lijst van dieren die geschoten mogen worden omdat ze schadelijk zouden zijn voor andere soorten. Volgens de provincie komt het niet voor dat jagers per ongeluk huiskatten aanzien voor verwilderde katten. "Jagers weten wat ze doen," stelt Jan Speelman. Maar de KNJV erkent in een interview op BNR Nieuws Radio dat er wel eens per ongeluk een huiskat wordt afgeschoten.



Erik Koffeman van de Faunabeheereenheid Brabant heeft zo zijn eigen idee over de noodzaak van katten bejagen. Een kat is een roofdier. Door zestienhonderd katten af te schieten, red je anderhalf miljoen andere dieren, aldus Koffeman. *Bron:* bndestem.nl

Een kat vangt vooral muizen en ratten. Niet voor niets hebben veel katten een boer als eigenaar.

Als de jagers zouden stoppen met hun hobby, scheelt dat al minstens twee miljoen inheemse diersoorten die nu elk jaar van half augustus tot 31 januari door de wildebeheerders worden afgeschoten. Jagers hebben vooral een hekel aan boerderijkatten. Ze zien de dieren als concurrent. Natuurlijk zullen jagers niet bekendmaken welke katten ze hebben afgeschoten.

Grote kans dat de boer de wildebeheerders nooit meer wil zien op zijn grondgebied als een kat van hem of van de burens is afgeschoten.

Jager schiet collega door het hoofd

In Australië heeft een konijnenjager het leven gelaten na een wel erg triest "accident de parcours". Hij werd door het hoofd geschoten door één van zijn passagiers, die in de laadruimte van zijn wagen op een soort van schietstelling zaten.

Op het moment van het ongeluk reed de wagen door een put in de weg waardoor het geweer van één van de jagers afgang. De kogel raakte de chauffeur in het achterhoofd en deze overleed ter plaatse. *Bron:* AD.nl

Priester in Italië doodgeschoten

Een 55-jarige priester in Zuid-Italië is waarschijnlijk slachtoffer geworden van een jachtongeval. Een onbekende schoot de

priester neer toen deze met een jeugdgroep in de natuur overnachtte. De man bloedde dood in zijn slaapzak. Onderzoekers vermoeden dat de schutter de slaapzak van de priester in het donker voor een wildzwijn heeft aangezien. De gevonden munitie wordt hoofdzakelijk voor de jacht op zwijnen gebruikt. Het slachtoffer was pastoor in het Noord-Italiaanse bisdom Belluno. Hij leidde een spirituele trektocht met ongeveer 20 jongeren op de hoogvlakte van Murgia. De politie is op zoek naar de dader. De bisschop van Belluno, mgr Giuseppe Andrich, reageerde verbijsterd op het gebeurde.

Bron: Katholiek Nieuwsblad /KNA.

Initiatief afschaffing van de jacht

In Duitsland worden jaarlijks zo'n 800 jacht(-wapen) gerelateerde schietincidenten gemeld.

Van januari t/m augustus dit jaar waren al 10 menselijke doden te betreuren. Niet alleen tijdens de jachtpartijen vallen er doden, ook relatieproblemen worden soms met jachtgeweer 'opgelost'. "Des te meer een reden om de jachtsport aan banden te leggen", zegt Kurt Eicher woordvoerder van het initiatief dat pleit voor afschaffing van de jacht. Nog afgezien van het feit dat duizenden onschuldige dieren jaarlijks het slachtoffer zijn van schietgrage figuren.

Bron: webnews.

Jagers beschieten woonhuis

Een huis in het Overijsselse Den Ham is beschoten met hagel. Jagers waren op een afstand van nog geen 60 meter van het huis op eendenjacht maar raakten per ongeluk

buit van de Vos

vanuit de samenleving luider.
Bron: De Volkskrant.

Zo vader, zo dochter

De 17-jarige Jessica Olmstead uit Michigan heeft tijdens een jachttripje een beer van 203 kilo gedood met haar pijl en boog. Ze schoot de beer vanaf bijna 15 meter. Het was de eerste keer dat ze een dier ombracht met haar nieuwe boog die ze van haar vader had gekregen. Vader geeft al 30 jaar jaagles en is bijzonder trots op dochterlief. De tiener is erg enthousiast over haar hobby: "Telkens als ik een beer zie, wil ik er op schieten. Jagen is een adrenalinerush. Ik hou er van." Maar pa maakt duidelijk dat dochter niet zomaar jaagt. Ze eet de beer ook zelf op. Volgens de vader is zijn dochter de beste leerling die hij ooit heeft gehad. Bij de beer toonde ze veel geduld. Ze volgde

het woonhuis. Een tiental kogeltjes kwam door een openstaand raam in de slaapkamer terecht. Naast kapotte ramen zitten er in de buitengevel sporen van inslag. De bewoner had kort voor de beschieting nog voor het raam gestaan en is erg geschrokken. De eigenaar schat de schade op zo'n 2000 euro en heeft aangifte gedaan.

Bron: RTV Oost.

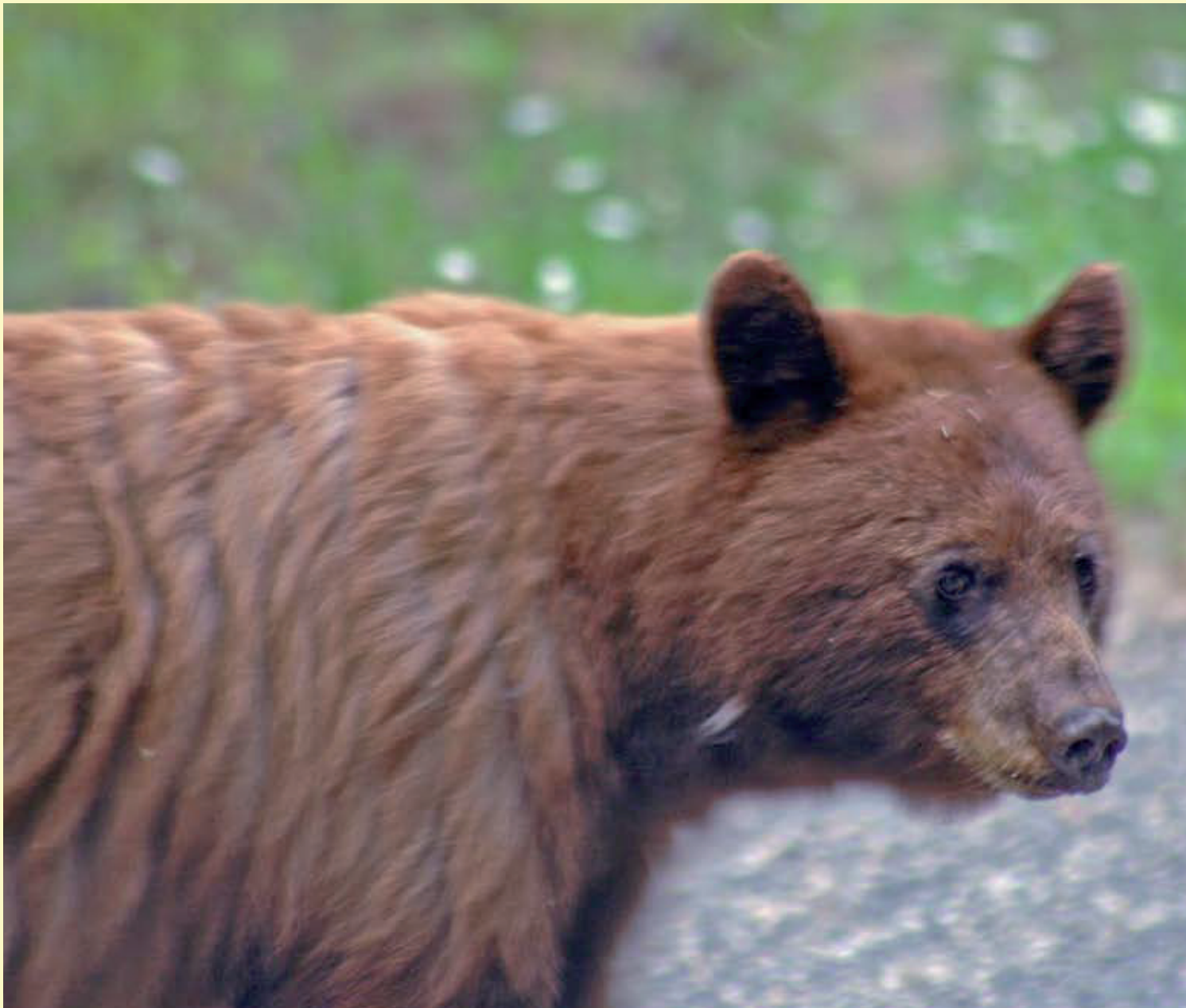
Bulgaren mogen weer beren schieten

Het parlement van Bulgarije heeft besloten de wet op de jacht aan te passen. Daardoor mogen voortaan weer bruine beren worden geschoten. De overheid zal daarvoor elk

jaar een bepaald aantal vaststellen. Volgens de nieuwe wet mag elk jaar tussen de 3 en 8 procent van de berenpopulatie worden doodgeschoten. In Bulgarije leven naar schatting tussen de zeshonderd en achthonderd bruine beren. De bruine beer is een beschermde diersoort.

Volgens natuurbeschermers heeft het Bulgaarse parlement te veel de oren laten hangen naar de liefhebbers van de jacht. Het afgelopen jaar hebben in Bulgarije een aantal incidenten met beren plaatsgevonden, waaronder één met dodelijke afloop voor een man. Als gevolg daarvan werd de roep om inperking van de berenpopulatie

Omdat er in Bulgarije een aantal incidenten heeft plaatsgevonden met bruine beren, mogen er nu weer beren worden geschoten. Foto: Gerard Ellenbroek.



hem, doodde hem en verwijderde zelf al de ingewanden als een professional.

Bron: Nieuwsblad.be

Chimpansees in Guinee ontmantelen vallen

Wilde chimpansees hebben in het Afrikaanse Guinee ontdekt hoe ze vallen van stropers onschadelijk kunnen maken. De apen lijken de vallen te herkennen en een aantal van hen kent trucjes om ze kapot te maken. Dat hebben wetenschappers gemeld.

In Afrika wordt op veel plaatsen gejaagd op wilde dieren. Het zogenaamde bushmeat wordt gezien als lekkernij. De jagers gebruiken onder meer strikken, die aan een tak vastgemaakt worden. Wetenschappers zagen hoe zes chimpansees de strikken af lieten gaan, zonder er zelf in terecht te komen. "Ze lijken te weten welke delen van de val gevaarlijk zijn en welke niet", aldus Gaku Ohashi van de Universiteit van Kyoto in Japan. Het onderzoek is gepubliceerd in het wetenschappelijk tijdschrift *Primates*. Bron: Nu.nl

Het zou leuk zijn als de wilde apen gaan ontdekken hoe ze hun al belagers kunnen uitschakelen.

Jagers willen buit terug

Acht van de negen gevangen en geschoten vossen op Vlieland zijn op last van het openbaar ministerie vernietigd. Jagers van het eiland zijn hier erg boos over. Ze hadden zwart op wit van de politie, gemeente en Staatsbosbeheer toezegging gekregen dat ze net als in andere gevallen hun buit terug zouden krijgen. De jagers beraden zich op stappen richting openbaar ministerie. De eerste vos die geschoten is, komt in het Informatiecentrum Noordwester op Vlieland te staan. Bron: Leeuwarder Courant. Vermoedelijk zijn de jagers bang dat bekend wordt waar de illegaal uitgezette vossen vandaan komen.

Kabeljauwvangst

De Europese Commissie wil de kabeljauwvangst in de Noordzee en de Atlantische oceaan halveren, aangezien de situatie van deze soort alarmerend is geworden door excessieve visvangst in de laatste jaren. Eurocommissaris Maria Danenaki van visserij zegt op basis van gegevens van EU experts zeer bezorgd te zijn over de situatie

van een groot aantal visbestanden. Vooral het kabeljauwbestand baart haar zorgen.

In totaal moeten voor 64 visbestanden de quota omlaag, terwijl ze voor 32 bestanden gelijk moeten blijven. Dat komt neer op

een totale verlaging van 10 procent, ofwel 89.400 ton. Voor kabeljauw is een daling van 50 procent noodzakelijk.

Bron: De Morgen.be

Dat helaas niet alle apen de vallen van stropers weten te ontwijken bewijst deze onfortuinlijke baviaan die in een strop was gelopen die bedoeld was voor een bushbuck. Lochinvar National Park, Zambia. Foto: Gerard Ellenbroek.



Hagedissenvangers opgepakt

Twee personen zijn op heterdaad betrapt bij het illegaal vangen van muurhagedissen in Maastricht. Tegen de twee is proces verbaal opgemaakt. De muurhagedis is de zeldzaamste hagedis van Nederland. Het is een ernstig bedreigde soort die in ons land alleen nog voorkomt op enkele oude vestigingswerken in het centrum van Maastricht. Het vangen van dieren vormt de voornaamste bedreiging voor deze hagedissensoort.

De bedoeling van de daders was de dieren te houden in een eigen terrarium. Eén van beiden gaf zelfs aan de hagedissen te willen gaan kweken, om ze vervolgens in de eigen buurt uit te zetten en zo een nieuwe populatie te krijgen. De twee werden betrapt door een vrijwilliger van het RAVON-Meetnet Reptielen. Hij legde de illegale activiteiten op camera vast en schakelde onmiddellijk de dienst Stadtoezicht en handhaving van de gemeente Maastricht in. De ambtenaren waren snel ter plekke en hebben de bewuste personen aangehouden. In de tas van één van hen werden twee muurhagedisvrouwtjes aangetroffen. Deze zijn in beslag genomen en even later weer op de juiste plek vrijgelaten. De twee vangers moeten voor de rechter verschijnen. Bron: RAVON.

Beschermde vogels in beslag genomen

De Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming (LID) heeft bij een Brabantse vogelhandelaar 116 vogels in beslag genomen. De man had 33 verschillende beschermde vogels in zijn bezit. De man zegt een deel van de vogels zelf te hebben gekweekt. In een bos hing hij nestkasten op. In Nederland is het verboden om vogels te houden die in het wild gevangen zijn. De in beslag genomen dieren zijn door de LID teruggezet in de natuur.

Wildbeheer canard a l'orange van De Woude

Het gaat niet goed met restaurant Roddels in Grootshermer. Daarom tipten de burens Herman den Blijker onder meer bekend van het tv programma "Herrie in de keuken". Den Blijker kwam met zijn gevolg om de tent een zet in de goede richting te geven. De menukaart kon weg want de



gerechten staan nu op bordjes aan de muur. En daarop zal wellicht de canard a l'orange prijken. Of de loempia van eendenstoof. Want over de aanvoer van deze watervogels heeft Roddels niet te klagen. Daar zorgt Willem Plugboer wel voor. Deze jager kwam zijn laatst geschoten wild aanbieden aan de kok van het restaurant: eenden en hazen, die zijn geschoten op het eiland De Woude. Plugboer en zijn kornuiten, lid van de Wildbeheereenheid Zuid-Schermer, zijn niet alleen op De Woude actief. Ook in De Schermer doen zij aan wildbeheer. Bron: Noord-Hollands Dagblad. Dat weten we maar al te goed. Niet iedereen is gecharmeerd van de wildbeheerders. Bij De Faunabescherming zijn in het verleden klachten binnengekomen vanwege de vele jachtpartijen in dit gebied, vooral vlak voor de kerst. Mensen die klaagden over de jacht, voelden zich zelfs bedreigd door de jagers.

Dat Herman den Blijker het goed kan vinden met de jagers, is niet zo vreemd. Den Blijker is een tijd geleden geïnterviewd door de KNJV en het verslag daarvan werd in hun blad gepubliceerd. De uitspraken die Den Blijker deed, zijn ronduit belachelijk te noemen. "Er wordt met veel respect en zorg met het wild omgegaan door de jagers. Het wild wordt netjes 'doodgeblazen' en 'keurig op het tableau' verdeeld" aldus de tv-kok.

Met zulke intelligente opmerkingen word je wel serieus genomen in jagerskringen. Vrienden voor altijd.

Het eiland De Woude bevindt zich tussen Markenbinnen en West-Grafdijk en is alleen bereikbaar via het pontje. In het verleden zijn al eens op slinkse wijze hazen uitgezet door de faunabeheerders op De Woude. In West-Grafdijk wilde men toen van de hazen af die op de sportvelden overlast zouden veroorzaken. De gemeente probeerde het probleem op een diervriendelijke manier op te lossen. Faunabeheer toverde een oplossing uit de hoge hoed. De hazen werden weggevangen en door de jagers op een plaats uitgezet waarvan zij wisten dat de hazen geen schade zouden veroorzaken. Ik verwachtte toch een adertje onder het gras, en bij navraag bleek dat terecht. De hazen waren uitgezet op het eiland De Woude, in het jachtgebied van de wildbeheerders. De reden dat de hazen daar werden uitgezet was om inteelt te voorkomen, aldus de politie. En dan maar weer beheer met het geweer om de populatie te beperken, anders komen er veel te veel. Maar niet vanzelf!!

Als u informatie heeft voor deze rubriek of wilt reageren, kunt u mailen naar de redactie van Argus. Het redactieadres vindt u in het colofon voorin dit blad.

Sporen in de sneeuw

omgeving, kunnen de heren jagers gewoon hun gang gaan.

Om nog meer inzicht te krijgen in de omvang van de bouwactiviteiten van de jagers, is Voss in december 2010 opnieuw op stap gegaan in de Apeldoornse bossen. Een uitstekend hulpmiddel daarbij was de verse sneeuw! De voetstappen, die de jagers onvermijdelijk achterlieten in de sneeuw, vormden een uitstekend spoor naar nog niet ontdekte hutten, die vaak zo ver mogelijk van de vrij toegankelijke wegen en paden en zoveel mogelijk verscholen in het bos, zijn neergezet.

In het Willemsbosch bij Ugchelen, ten zuidwesten van Apeldoorn, stond de teller qua jachthutten op twee, maar na slechts

De Faunabescherming is al jaren bezig om jachthutten uit het veld en uit het bos weg te krijgen. Rondom Apeldoorn heeft Harry Voss, bestuurslid van De Faunabescherming en fractievoorzitter van de Partij voor de Dieren in de Apeldoornse gemeenteraad al verschillende malen jachthutten bij de gemeente onder de aandacht gebracht met verzoek om handhaving. Tot nu toe is er nog niets ondernomen om de status van deze bouwwerken nader te onderzoeken, laat staan dat het tot een bevel tot afbraak ervan is gekomen. Ondanks alle bezoeken van ambtenaren, die Harry in de afgelopen jaren heeft weten te organiseren, is er geen enkele actie tegen deze hutten ondernomen. De reactie van het gemeentebestuur is telkens dat men “niet weet wat we ermee aan moeten”.



één morgen de sporen van de jachtheren in de sneeuw te volgen zijn er in dit bos inmiddels vijf in kaart gebracht. De Partij voor de Dieren in de gemeente Apeldoorn zal dit onderwerp de komende maanden opnieuw op de politieke agenda zetten. Voss: “Zo gemakkelijk komen ze er niet vanaf”.

Op de foto's zij enkele van de nieuw-ontdekte hutten in het Willemsbosch te zien, verraden door de sporen van de auto van de jachtopzichter.



“Rechtsongelijkheid”, noemt Voss dit. Immers voor een schuurtje, zelfs als het buiten het zicht vanaf de openbare weg is opgetrokken, moet een vergunning worden aangevraagd. Voor een bouwwerk in het bos, dat vele malen méér inbreuk maakt op zijn

